

Som medforslagsstiller kan Dansk Folkeparti naturligvis anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Er det godt, at medarbejderne har øget medindflydelse på den virksomhed, hvor de arbejder? Det mener jeg er godt. Det er godt, at de får øget medansvar, at de får øget interesse for virksomhedens drift. Det mener jeg også er positivt.

Hvad vil forslaget så? Det vil faktisk netop fremme disse positive muligheder. Der er en del teknik i det. Men når vi skærer teknikken væk og ser, hvad det politiske indhold er, så synes jeg, at det er svært at finde argumenter imod forslaget. Der er en klar fordel ved den øgede medindflydelse, det øgede medansvar, den øgede interesse for, hvordan virksomheden bliver drevet.

Derfor kan vi helt støtte forslaget og står lidt uforstående over for, at regeringen ikke rigtig vil spille med. Regeringen taler jo ellers om, at man gerne vil stå for en erhvervsvenlig politik. Det synes jeg man vil have en god mulighed for at vise ved at bakke op om dette forslag, som vi gerne bakker op om.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristian Jensen.

Kristian Jensen (V):

Da vi sidste år hørte, at et dansk firma, Giga, var blevet solgt til udlandet for den svimlende sum af næsten 10 mia. danske kroner, tror jeg, at vi var mange danskere, der følte os en lille smule stolte. En lille smule stolte over, at en relativt lille dansk virksomhed med 100 medarbejdere kunne skabe så stor en værditilvækst, at den kunne sælges for 10 mia. kr. Det er jo en stykpris pr. hoved pr. ansat på 100 mio. kr. Jeg tror, vi var ret mange, der var temmelig imponerede og stolte over, at det kunne lade sig gøre.

Det kunne lade sig gøre af flere årsager. Det kunne selvfølgelig lade sig gøre, fordi der var dygtige folk på mange områder, men det, der først og fremmest gjorde, at Giga blev den fuldstændig overraskende succes, som den gjorde, var at direktøren, Finn Helmer, gjorde en kæmpeindsats for at holde sammen på de medarbejdere, han havde i Giga.

Han gjorde en stor indsats for at sikre sig, at selv om de blev lokket med tilbud fra andre virksomheder, tilbud fra udlandet, tilbud fra konkurrenter, så blev de i Giga og arbejdede

sammen, indtil de nåede det tidspunkt, hvor det rent faktisk lykkedes at sælge selskabet for 10 mia. kr.

Hvis én af hans nøglemedarbejdere var gået, hvis én af de ingeniører, der sad med spidskompetencen på sit område, var faldet for tilbudene og var gået til virksomheder uden for landet eller til konkurrerende virksomheder, så var Giga sikkert aldrig blevet det, det blev.

Det, som forslaget her går ud på, er at skabe bedre muligheder for at holde sammen på de medarbejdere, der er i en virksomhed og holde dem i virksomheden, give dem et incitament til at blive i den virksomhed, hvor man sammen kan skabe en god vækst for netop selv at få del i den vækst, man skaber.

Vi har set andre selskaber, som også har holdt sammen, og som også blev til succeser, men ikke mange og aldrig nogen så markant som netop Giga.

Jeg vil gerne sige, at jeg er glad for de kommentarer, der er kommet fra den brede kreds af partier, som støtter forslaget. Jeg synes, det er meget rigtigt, som vi til sidst hørte hr. Flemming Kofod-Svendsen sige, at det er lidt paradoksalt, at en regering, der i retorikken forsøger at slå sig op på at være erhvervsvenlig, kan afvise dette forslag, der netop har som mål at styrke erhvervslivet og øge medindflydelsen og medansvaret hos dem, der er ansat der.

Både skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører var inde på, at det her jo er ordninger, der kommer i stedet for løn. Jeg tror, at begge talerne tager meget fejl. De mennesker, der er ansat, og som har et ønske om at have aktieoptioner og warrants, er mennesker, som i forvejen har en høj løn, som i forvejen har en ganske pæn løn, som også skatteministeren får sin store del af, men hvor aktieoptionerne er det ekstra, der gør, at de også får en andel i værditilvæksten.

Der blev sagt både fra den socialdemokratiske ordfører og fra skatteministeren, at Danmark ville fraskrive sig muligheden for at beskattes ved at indføre det, som vi fra forslagsstillerne foreslår, nemlig at man kan flytte beskatningen til afståelsestidspunktet, og der henvises bl.a. til EU-reglerne.

I den sammenhæng er det jo lidt pudsigt, at vi med beslutningsforslag nr. B 156 – altså forslaget fra sidste år – som bilag 2 fik omdelt en artikel vedrørende Østrig fra Tidsskrift for international beskatning, Skat Udland nr. 9, september 2001, med en beskrivelse af, hvordan Østrig